

af saneringen ved flere saneringslav vil udelukke fordelene ved en samlet genopbygning og de dermed forbundne værdiforøgelser. Ved en opdeling af området i mindre dele, der kan saneres ved hjælp af sædvanlige saneringsplaner, må det nemlig forventes, at nogle dele vil give store saneringstab, medens andre vil kunne give et overskud, som bør indgå i en samlet opgørelse for hele storsaneringsområdet.

Det er endvidere fundet nødvendigt at lade de enkelte saneringsplaner blive vedtaget og udført udelukkende i kommunalt regie, således at saneringsselskaber alene vil kunne medvirke som forretningsførere for kommunen.“

Også folketingets boligudvalg beskæftigede sig indgående med det nye storsaneringsbegreb, som man fandt på forskellige punkter burde forstås lidt anderledes end angivet i lovforslagets bemærkninger. Udvalget redegør indledningsvis for formålet og kriterierne for en storsanering.

Som modstykke til udelukkelsen af ejerlavsmuligheden foreslås, at boligudvalgets tiltrædelse er en nødvendig forudsætning for boligministerens beslutning.

Udvalget finder „at de kriterier for anvendelsen af reglerne om storsanering, som er anført i bemærkningerne til lovforslagets kapitel V, er for lidt differentieret angivet under hensyn til, at der er tale om en saneringsform, som i princippet bør kunne anvendes i en række byer.

Det afgørende må efter udvalgets opfattelse være, at et storsaneringsområde har en sådan størrelse og karakter, at der kan påvises særlige fordele ved at inddrage området under storsanering såvel ud fra planlægnings- som ud fra økonomiske synspunkter.

Angivelse af et antal karreer eller en bestemt arealstørrelse kan kun til en vis grad angive en bindende vejledning, og udvalget finder det i bemærkningerne angivne minimum af saneringsmodne karreer ansat for højt.

En gennemgribende byfornyelse må forudsætte, at væsentlige dele af bebyggelsen nedrives, såvel saneringsmodne boliger som andre bygninger, der her ligesom ved sædvanlige saneringsplaner må fjernes af hensyn til genopbygningsplanen. Under hensyn til, at ejendomsværdien for saneringsmodne ejendomme normalt vil være lav, og til, at en del af den bebyggelse, der skal fjernes, muligt allerede på tidspunktet for storsaneringens beslutning vil være nedrevet med hjemmel i den som ændringsforslag til ny § 16 foreslåede bestemmelse, findes bemærkningernes angivelse af 75 pct. af ejendomsværdierne ligeledes at være for høj, selv om der også her indgår ikke-saneringsmoden bebyggelse, som må fjernes af hensyn til genopbygningsplanen.

Afgørelse af, om beslutningen om storsanering bør træffes, må bero på et konkret skøn, hvor tillige kan indgå forholdet mellem